

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

วิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร (วปอ.) เป็นสถาบันการศึกษาทางทหารชั้นสูง ขึ้นตรงกับสถาบันวิชาการป้องกันประเทศ กองบัญชาการทหารสูงสุด กระทรวงกลาโหม เริ่มจัดตั้งอย่างเป็นทางการและได้เปิดการศึกษาในหลักสูตรการป้องกันราชอาณาจักร (วปอ.) ขึ้นเป็นครั้งแรกในปี พ.ศ. 2498 ต่อมาในปี พ.ศ.2532 ได้เปิดหลักสูตรการป้องกันราชอาณาจักรภาครัฐร่วมเอกชน (ปรอ.) ซึ่งเป็นการพัฒนาทางการศึกษาอีกระดับหนึ่งของวิทยาลัยฯ (วิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร, 2532 : ไม่ปรากฏเลขหน้า) ผนวกรวมกับนโยบายของผู้บังคับบัญชาาระดับสูงที่ต้องการจะชักจูงให้ภาคเอกชนเข้าร่วมมือกับภาครัฐในการรักษาผลประโยชน์ของชาติให้ดีที่สุด ด้วยเหตุที่ภาคเอกชนได้เริ่มเข้ามามีบทบาทในด้านเศรษฐกิจและการเมืองของประเทศมากยิ่งขึ้น (วิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร, 2539 : 27) วิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักรมีหน้าที่ประสานและวิจัยวิทยาการเกี่ยวกับการป้องกันราชอาณาจักรให้แก่ข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ทั้งฝ่ายทหารและฝ่ายพลเรือน พนักงานรัฐวิสาหกิจ รวมทั้งเอกชน เพื่อให้เกิดความเข้าใจในความรับผิดชอบร่วมกันในการรักษาความมั่นคงแห่งชาติ (วิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร, 2532 : ไม่ปรากฏเลขหน้า)

นโยบายในการจัดการศึกษาทั้ง 2 หลักสูตรต่างก็มุ่งไปสู่เป้าหมายสูงสุดคือความร่วมมือร่วมใจของบุคคลในภาครัฐและภาคเอกชนให้ไปในทิศทางเดียวกัน เพื่อนำมาซึ่งความมั่นคงแห่งชาติ ด้วยเหตุนี้การจัดการศึกษาของทั้ง 2 หลักสูตรจะแบ่งเป็น 2 ส่วนคือ ส่วนที่หนึ่งได้แก่ หลักสูตรปฐมนิเทศ ซึ่งจัดขึ้นเพื่อให้นักศึกษาทั้ง 2 หลักสูตรได้เรียนรู้เกี่ยวกับวิชาการทหาร วิชาเสนาธิการกิจการ และเรื่องที่เกี่ยวข้องกับนโยบายของรัฐ เพื่อเป็นพื้นฐานความรู้ความเข้าใจของนักศึกษา และเพื่อนำไปสู่แนวความคิด ความเข้าใจที่จะนำไปสู่การตัดสินใจที่ดีที่สุดในการศึกษาตามหลักสูตรหลักของวิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักรต่อไป ส่วนที่สองได้แก่ หลักสูตรหลัก ซึ่งเป็นการศึกษาตามบทเรียนต่างๆ ครอบคลุมเนื้อหาวิชาการด้านต่างๆ เช่น โครงสร้างยุทธศาสตร์ สถานการณ์ทั่วไป และปัจจัยกำลังอำนาจแห่งชาติ เป็นต้น (วิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร, 2539 : 28) โดยครอบคลุมเนื้อหาหลักขณะวิชาที่เกี่ยวข้องกับความมั่นคงแห่งชาติ ทางด้านยุทธศาสตร์ การเมือง การทหาร การเศรษฐกิจ สังคมจิตวิทยา และวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

การศึกษาหลักสูตรการป้องกันราชอาณาจักรใช้ระยะเวลาศึกษาประมาณ 12 เดือน โดยเริ่มการศึกษาประมาณกลางเดือนตุลาคม และสิ้นสุดการศึกษาในเดือนกันยายนของปีถัดไป โดยการ

ศึกษาของทั้ง 2 หลักสูตรนั้น กำหนดไว้ว่า นักศึกษาหลักสูตรการป้องกันราชอาณาจักร ทำการศึกษาในวันจันทร์ พุธ และศุกร์ ส่วนนักศึกษาหลักสูตรการป้องกันราชอาณาจักรภาครัฐร่วมเอกชน ทำการศึกษาในวันอังคาร และพฤหัสบดี และในบางหัวข้อวิชา วิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร ได้จัดให้มีการศึกษาร่วมกันของทั้ง 2 หลักสูตร

องค์ประกอบของการศึกษาในวิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร ได้แก่ การบรรยาย การอ่าน เอกสารประกอบบทเรียน การถกแถลงเป็นคณะ การศึกษาด้วยตนเอง การแก้ปัญหาเป็นคณะกรรมการ การสัมมนา การศึกษากิจการทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ โดยนักศึกษาที่จะสำเร็จ การศึกษาสมบูรณ์ตามหลักสูตรการป้องกันราชอาณาจักรได้นั้นจำเป็นต้องเขียนเอกสารวิจัยส่วนบุคคล ซึ่งถือเป็นงานสำคัญที่นักศึกษาต้องปฏิบัติ การเขียนเอกสารวิจัยส่วนบุคคลนี้มีจุดมุ่งหมาย เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษาแต่ละคนได้มีโอกาสศึกษาค้นคว้าได้กว้างขวางยิ่งขึ้น ตลอดจนได้แสดงความสามารถทางวิชาการ ประสบการณ์ในการทำงานด้านต่างๆ ทักษะมุมมองที่ได้สั่งสมมาเป็นเวลานาน เป็นการเพิ่มพูนความรู้ความสามารถของนักศึกษาในอันที่จะวิเคราะห์เรื่องราวต่างๆ อย่างรอบคอบ และแสดงผลการวิจัยให้ปรากฏแก่ส่วนรวมอย่างสมเหตุผล นอกเหนือไปจากการศึกษาที่ได้รับอยู่ตามปกติ สำหรับเรื่องที่จะวิจัยนั้น นักศึกษาแต่ละคนจะต้องเลือกเรื่องที่มีความมั่นคงของชาติใน 6 ลักษณะวิชา ได้แก่ ยุทธศาสตร์ การเมือง การเศรษฐกิจ สังคมจิตวิทยา การทหาร และวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี แล้วเสนอเค้าโครงเรื่องที่จะทำการวิจัยต่อวิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร เมื่อนักศึกษาได้รับการอนุมัติและดำเนินการวิจัยเรียบร้อยแล้ว จะต้องเสนอผลงานวิจัยทั้งเป็นรูปเล่มและด้วยวาจาต่อนักศึกษาในชั้นเรียน ตลอดจนตอบข้อซักถามต่อปัญหาต่างๆ เพื่อให้ผลงานวิจัยสมบูรณ์ยิ่งขึ้น (วิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร, 2540 : 8) เอกสารวิจัยส่วนบุคคลนี้ถือได้ว่าเป็นเอกสารที่มีคุณค่าสูง ทั้งนี้เพราะนักศึกษามักจะเลือกหัวข้อเรื่องที่เกี่ยวข้องกับงานที่ตนรับผิดชอบอยู่มาทำการวิจัย ซึ่งในการค้นคว้าวิจัย นอกจากจะได้จากการศึกษาค้นคว้าจากเอกสารทั่วไปแล้ว ยังได้จากการนำประมวลความรู้ ความชำนาญ ทักษะและประสบการณ์การทำงานของนักศึกษาแต่ละคนที่ผ่านงานในด้านบริหารและวิชาการระดับสูงในสายงานต่างๆ ของประเทศทั้งในภาครัฐและภาคเอกชนมาใช้ในงานวิจัยด้วย ดังนั้นเอกสารวิจัยส่วนบุคคลจึงเป็นประโยชน์ต่อการนำไปประกอบการศึกษาค้นคว้า ทั้งในวงการทหาร และวงการศึกษารื่นๆ ตลอดจนนำไปปรับปรุงและพัฒนาหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เอกสารวิจัยส่วนบุคคลทุกฉบับจะจัดเก็บไว้ที่ห้องสมุดวิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักรเพื่อให้บริการแก่นักศึกษารุ่นต่อไป

จากการที่นักศึกษาแต่ละคนต้องเขียนเอกสารวิจัยส่วนบุคคล และมักเลือกหัวข้อเรื่องภายในขอบเขตที่ตนปฏิบัติงานอยู่ดังกล่าว เนื้อหาของเรื่องที่จะทำการวิจัยจึงครอบคลุมหลายสาขาวิชาย่อย ซึ่งจะอยู่ในขอบเขตเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับความมั่นคงแห่งชาติใน 6 ลักษณะวิชาดังที่กล่าวมา

แล้วข้างต้น การทำวิจัยในเรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับประเทศชาติเช่นนี้ เอกสารส่วนใหญ่ที่นักศึกษาใช้ประกอบการค้นคว้าอ้างอิงในการเขียนเอกสารวิจัยฯ จึงได้มาจากข้อมูลของทางรัฐบาล ซึ่งได้แก่ สิ่งพิมพ์รัฐบาล ดังจะเห็นได้จาก งานวิจัยของ มุกดา ชื่อมาก (2526 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาถึงการวิเคราะห์การอ้างอิงในเอกสารวิจัยส่วนบุคคลของนักศึกษาวิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร ตั้งแต่รุ่นที่ 19 (ปีการศึกษา พ.ศ. 2519-2520) จนถึง รุ่นที่ 23 (ปีการศึกษา พ.ศ. 2523-2524) รวม 5 รุ่น จำนวน 331 เล่ม โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา ประเภท ขอบเขตเนื้อหาวิชา อายุ และ ภาษา ของเอกสารที่นำมาอ้างอิง พบว่า ประเภทของเอกสารที่ถูกนำมาอ้างอิงมากที่สุดคือ สิ่งพิมพ์รัฐบาลไทย ร้อยละ 35.29 มีขอบเขตเนื้อหาวิชารัฐประศาสนศาสตร์มากที่สุดคือ ร้อยละ 21.06 นอกจากนี้ยังพบว่าเอกสารที่ได้รับการอ้างอิงจำนวนมากที่สุดมีอายุในช่วง 0-5 ปี ร้อยละ 52.03 และเอกสารที่ได้รับการอ้างอิงมากที่สุดเป็นเอกสารภาษาไทย ร้อยละ 78.50

สิ่งพิมพ์รัฐบาลเป็นทรัพยากรสารสนเทศที่มีความสำคัญในการศึกษาวิจัยประเภทหนึ่ง เป็นเอกสารเผยแพร่ของทางราชการที่มีประโยชน์ทั้งในด้านการบริหาร ด้านการศึกษา ค้นคว้าวิจัย ด้านกฎหมาย และด้านประวัติศาสตร์ จึงถือเป็นแหล่งความรู้ปฐมภูมิที่มีความถูกต้องและเชื่อถือได้ เนื่องจากหน่วยงานของรัฐบาลเป็นผู้รับผิดชอบด้านการจัดทำและเผยแพร่ข้อมูลด้านนั้นๆ โดยตรง ประเภทของสิ่งพิมพ์รัฐบาลสามารถจำแนกได้หลายลักษณะ เช่น รายงานประจำปี รายงานสถิติ รายงานการวิจัย ฎระเบียบข้อบังคับ วารสาร เป็นต้น นอกจากนี้สิ่งพิมพ์รัฐบาลยังมีเนื้อหาครอบคลุมทุกสาขาวิชา ทั้งสาขามนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ดังนั้น สารนิเทศจากสิ่งพิมพ์รัฐบาลจึงมีความสำคัญ และเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการศึกษา ค้นคว้าวิจัย สิ่งพิมพ์รัฐบาลจึงเป็นทรัพยากรสารสนเทศที่มีคุณค่า มีความสำคัญ และเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการศึกษา ค้นคว้าวิจัย ดังเช่นงานวิจัยของกรรณิการ์ หาญนุสรณ์ (2520 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาถึงสภาพและการดำเนินงานของห้องสมุดสถาบันการศึกษาวิชาการทหารชั้นสูงของประเทศ พบว่า สิ่งพิมพ์ที่มีความสำคัญและเป็นประโยชน์ต่อผู้ใช้ก็คือ สิ่งพิมพ์รัฐบาล ประเภทประมวลกฎหมาย และระเบียบข้อบังคับ รวมทั้งแบบธรรมเนียมทหาร ซึ่งผลการวิจัยปรากฏว่า ได้มีผู้เสนอแนะให้จัดแยกสิ่งพิมพ์ดังกล่าวออกจากสิ่งพิมพ์อื่นๆ ที่ห้องสมุดมีอยู่ นอกจากนี้ยังได้มีผลการศึกษาวิจัยของ มุกดา ชื่อมาก (2526 : บทคัดย่อ) ซึ่งได้ศึกษาถึงการวิเคราะห์การอ้างอิงในเอกสารวิจัยส่วนบุคคลของนักศึกษาวิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร ตั้งแต่รุ่นที่ 19 (ปีการศึกษา พ.ศ. 2519-2520) จนถึง รุ่นที่ 23 (ปีการศึกษา พ.ศ. 2523-2524) รวม 5 รุ่น จำนวน 331 เล่ม พบว่า สิ่งพิมพ์รัฐบาลเป็นสิ่งพิมพ์ที่ได้รับการอ้างอิงสูงสุด คือร้อยละ 35.29 และจากผลการศึกษาวิจัยของสุรภี ปิตะเสน (2535 : บทคัดย่อ) เรื่องความต้องการและการใช้สารสนเทศของนักศึกษาวิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร รุ่นที่ 31 (ปีการศึกษา พ.ศ. 2531-2532) จำนวน 104 คน พบว่า นักศึกษาต้องการใช้สิ่งพิมพ์รัฐบาลเฉลี่ยในระดับปานกลาง และปานะรี คชโคตร (2539 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาถึงพฤติกรรมการอ้างอิงใน

เอกสารวิจัยส่วนบุคคลของนายทหารนักเรียนโรงเรียนเสนาธิการทหารเรือ พบว่า เอกสารทางราชการ ได้รับการอ้างอิงมากเป็นอันดับที่ 2 รองจากหนังสือ คิดเป็นร้อยละ 26.60 มีอายุในช่วง 1-5 ปี เหตุผลที่นำสารนิเทศมาอ้างอิงมากที่สุดคือ อ้างถึงเพื่อยืนยันว่าข้อมูลนั้นถูกต้องมากที่สุด วิธีการค้นคว้าที่ใช้มากที่สุดคือ วิธีการค้นคว้าจากบุคคล และแหล่งที่ใช้ค้นคว้าที่ใช้มากที่สุดคือ ห้องสมุดสถาบันวิชาการทหารเรือชั้นสูง

ดังได้กล่าวมาแล้วว่า สิ่งพิมพ์รัฐบาลเป็นเอกสารอ้างอิงปฐมภูมิที่มีความน่าเชื่อถือ เนื่องจากจัดพิมพ์โดยหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนั้นโดยตรง ดังนั้นข้อมูลที่ได้จากสิ่งพิมพ์รัฐบาลจึงเป็นข้อมูลที่ถูกตรวจสอบสามารถใช้อ้างอิงได้ เพื่อสนับสนุนการค้นคว้าวิจัย บรรณารักษ์จึงจำเป็นต้องมีหน้าที่ติดตามความเคลื่อนไหวในการผลิต และเผยแพร่สิ่งพิมพ์ของส่วนราชการต่างๆ อยู่เสมอ และจำเป็นต้องทราบถึงความต้องการของผู้ใช้ด้วย เพื่อให้การจัดหารวบรวมและจัดเก็บสิ่งพิมพ์รัฐบาลไว้บริการให้สมบูรณ์ ทันสมัย และได้ตรงกับความต้องการของผู้ใช้ให้มากที่สุด ซึ่งวิธีการที่จะทำให้ทราบถึงความต้องการของผู้ใช้นั้นมีอยู่หลายวิธี วิธีการวิเคราะห์การอ้างอิง (Citation Analysis) เป็นวิธีการหนึ่งที่สามารถนำผลที่ได้ไปใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติงาน

การวิเคราะห์การอ้างอิง เป็นการศึกษางานหรือเอกสารที่ถูกอ้างอิงในงานเขียนต่างๆ โดยศึกษาถึงประเภท สาขาวิชา อายุ ภาษา เป็นต้น ของเอกสารที่ถูกอ้างอิง ซึ่งผลการศึกษาสามารถนำมาใช้พิจารณาการใช้ทรัพยากรสารสนเทศของผู้ใช้ห้องสมุดได้ อย่างไรก็ตามจากผลการศึกษาเกี่ยวกับการอ้างอิงที่ผ่านมาได้มีผู้กล่าวว่ายังขาดความเที่ยงตรง และความน่าเชื่อถือ เพราะข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับการปฏิบัติของผู้ใช้ในการอ้างอิงยังไม่ปรากฏเด่นชัด (ประภาวดี สืบสนธิ, 2530 : 123) ดังนั้นในการเรียบเรียงงานเขียนเรื่องหนึ่งๆ ผู้เขียนต้องแสดงพฤติกรรมการใช้เอกสาร เพื่อการอ้างอิงโดยมักจะดูจากการอ้างอิงในงานที่เคยมีผู้เรียบเรียงไว้เป็นแนวทาง ดังนั้น การวิเคราะห์การอ้างอิงเพียงอย่างเดียวจึงยังไม่เพียงพอ ควรมีการศึกษาพฤติกรรมการอ้างอิงควบคู่กันไปด้วย เนื่องจากพฤติกรรมการอ้างอิงเป็นการแสดงความเคารพในสิทธิเกี่ยวกับทรัพย์สินทางปัญญาส่วนบุคคล (Kaplan, 1965 : 179-183) ตลอดจนเป็นการแสดงการยอมรับความคิดเห็น หรือเพื่อให้เกียรติเจ้าของงานเดิม และเพื่อสร้างความน่าเชื่อถือให้กับงานเขียนของตนเอง หรือเพื่อวิเคราะห์วิจารณ์งานเขียนของนักวิชาการคนอื่นๆ (Cullars, 1990 : 120-142 ; Cullars, 1996 : 138-160) นอกจากนี้ Broadus (1977 : 300) ยังชี้ให้เห็นว่า ถ้ารู้พฤติกรรมการอ้างอิงว่าสัมพันธ์กับการอ้างอิงที่ปรากฏในงานเขียนอย่างไร ผลที่ได้จากการวิเคราะห์การอ้างอิงจะมีความเที่ยงตรงมากยิ่งขึ้น และจำนวนการอ้างอิงที่ปรากฏในเอกสารจะมีคุณค่าทำนายการใช้ทรัพยากรของห้องสมุดได้ นอกจากนี้ Soper (1976 : 397-415) ยังได้ระบุว่าความสามารถในการเข้าถึงข้อมูลมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการอ้างอิงด้วย

จากความสำคัญของสิ่งพิมพ์รัฐบาล ห้องสมุดวิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร จึงจำเป็นต้องให้บริการที่ตรงกับความต้องการของนักศึกษาในการค้นคว้าวิจัย ซึ่งปัญหาที่เกิดขึ้นและเป็นผลต่อเนื่องมาจนถึงปัจจุบันคือ การขาดแคลนข้อมูลที่ตรงกับการใช้ของนักศึกษาเพื่อประกอบการเขียนเอกสารวิจัยส่วนบุคคล เนื่องจากห้องสมุดไม่มีสิ่งพิมพ์รัฐบาลที่นักศึกษาต้องการ ทำให้ไม่อาจตอบสนองความต้องการของนักศึกษาได้เท่าที่ควร เพราะไม่ทราบขอบเขตของเอกสารที่นักศึกษานำมาใช้และอ้างอิง ดังนั้นการจัดหาสิ่งพิมพ์รัฐบาลสำหรับให้บริการแก่ผู้ใช้ จึงต้องคำนึงถึงการใช้อย่างมีประสิทธิภาพแท้จริงในการเลือกสรรและจัดหาสิ่งพิมพ์รัฐบาลเพื่อให้บริการผู้ใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผู้วิจัยในฐานะบรรณารักษ์ห้องสมุดวิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร จึงมีความสนใจที่จะทำการวิเคราะห์การอ้างอิงสิ่งพิมพ์รัฐบาลไทยในเอกสารวิจัยของนักศึกษาวิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักรในด้าน ประเภท เนื้อหา อายุ และแหล่งผลิตของสิ่งพิมพ์รัฐบาลไทยที่อ้างอิง รวมถึงพฤติกรรมการอ้างอิงสิ่งพิมพ์รัฐบาลไทยในการเขียนเอกสารวิจัยส่วนบุคคลในด้าน เหตุผลในการนำมาอ้างอิง วิธีการค้นและแหล่งที่ใช้ ซึ่งผลการวิจัยสามารถนำไปเป็นแนวทางประกอบการพิจารณาคัดเลือก จัดหา จัดเก็บ รวมทั้งการบริการสิ่งพิมพ์รัฐบาลไทยของห้องสมุดวิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร ให้สอดคล้องกับสภาพการใช้ และเพื่ออำนวยความสะดวกแก่นักศึกษาวิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักรให้มากที่สุด

วัตถุประสงค์

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา

1. การอ้างอิงสิ่งพิมพ์รัฐบาลไทยในเอกสารวิจัยส่วนบุคคลของนักศึกษาวิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักรในด้าน ประเภท เนื้อหา อายุ และแหล่งผลิตของสิ่งพิมพ์รัฐบาลไทยที่อ้างอิง
2. พฤติกรรมการอ้างอิงสิ่งพิมพ์รัฐบาลไทยในการเขียนเอกสารวิจัยส่วนบุคคลของนักศึกษาวิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักรในด้าน เหตุผลในการนำมาอ้างอิง วิธีการค้น และแหล่งที่ใช้

สมมติฐาน

1. รายงานการวิจัยเป็นประเภทของสิ่งพิมพ์รัฐบาลไทยจำนวนมากที่สุด ที่นักศึกษานำมาอ้างอิงในการเขียนเอกสารวิจัยส่วนบุคคล
2. เนื้อหาวิชาจำนวนมากที่สุดที่นักศึกษานำมาอ้างอิง เป็นเนื้อหาเกี่ยวกับหมวดวิทยาศาสตร์
3. สิ่งพิมพ์รัฐบาลไทยที่นำมาอ้างอิงจำนวนมากที่สุด มีกลุ่มอายุ 1-5 ปี และแหล่งผลิตคือหน่วยงานราชการสังกัดกระทรวงกลาโหม

4. นักศึกษาส่วนใหญ่อ้างถึงสิ่งพิมพ์รัฐบาลไทยเพื่อแสดงความน่าเชื่อถือของข้อมูล และใช้วิธีการค้นจากบัตรรายการ แหล่งที่ใช้คือ ห้องสมุดวิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษา

1. การอ้างถึงสิ่งพิมพ์รัฐบาลไทยที่ปรากฏในบรรณานุกรมของเอกสารวิจัยส่วนบุคคลของนักศึกษาวิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร หลักสูตรการป้องกันราชอาณาจักร (วปอ.) รุ่นที่ 39 และหลักสูตรการป้องกันราชอาณาจักรภาครัฐร่วมเอกชน (ปรอ.) รุ่นที่ 9 ประจำปีการศึกษา 2539-2540 จำนวน 172 เล่ม

2. พฤติกรรมการอ้างถึงสิ่งพิมพ์รัฐบาลไทยของนักศึกษาวิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร หลักสูตรการป้องกันราชอาณาจักร (วปอ.) รุ่นที่ 39 และหลักสูตรการป้องกันราชอาณาจักรภาครัฐร่วมเอกชน (ปรอ.) รุ่นที่ 9 ประจำปีการศึกษา 2539-2540 จำนวน 172 คน

3. ประชากร ที่ใช้ในการวิจัย มีดังนี้

3.1 เอกสารวิจัยส่วนบุคคลของนักศึกษาวิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักรหลักสูตรการป้องกันราชอาณาจักร รุ่นที่ 39 และหลักสูตรการป้องกันราชอาณาจักรภาครัฐร่วมเอกชน รุ่นที่ 9 ประจำปีการศึกษา 2539-2540 จำนวน 172 เล่ม ที่มีการอ้างถึงสิ่งพิมพ์รัฐบาลไทย

3.2 นักศึกษาวิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักรหลักสูตรการป้องกันราชอาณาจักร รุ่นที่ 39 และหลักสูตรการป้องกันราชอาณาจักรภาครัฐร่วมเอกชน รุ่นที่ 9 ประจำปีการศึกษา 2539-2540 จำนวน 172 คน ที่มีพฤติกรรมการอ้างถึงสิ่งพิมพ์รัฐบาลไทย

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยจากเอกสารและการวิจัยเชิงสำรวจ โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาค้นคว้าวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องทั้งภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ
2. รวบรวมเอกสารวิจัยส่วนบุคคลของนักศึกษาวิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักรหลักสูตรการป้องกันราชอาณาจักร รุ่นที่ 39 และหลักสูตรการป้องกันราชอาณาจักรภาครัฐร่วมเอกชน รุ่นที่ 9 ประจำปีการศึกษา 2539-2540 จำนวน 172 เล่ม
3. สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ
 - 3.1 แบบบันทึกข้อมูล เพื่อบันทึกข้อมูลเกี่ยวกับการอ้างถึง มีรายละเอียดแบ่งเป็น 2 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับเอกสารวิจัยส่วนบุคคลที่นำมาใช้วิเคราะห์การอ้างถึง ได้แก่ ชื่อผู้แต่ง ชื่อเอกสารวิจัย และลักษณะวิชา

ตอนที่ 2 ข้อมูลของสิ่งพิมพ์รัฐบาลไทยที่ถูกนำมาอ้างถึง ตามที่ปรากฏในบรรณานุกรมของเอกสารวิจัยส่วนบุคคล โดยมีรายละเอียดเกี่ยวกับประเภท เนื้อหา อายุ และแหล่งผลิตของสิ่งพิมพ์รัฐบาลไทยที่ถูกนำมาอ้างถึง

3.2 แบบสอบถาม เพื่อศึกษาพฤติกรรมการอ้างถึงสิ่งพิมพ์รัฐบาลไทยของนักศึกษา ซึ่งมีรายละเอียดประกอบด้วยเหตุผลในการนำสิ่งพิมพ์รัฐบาลไทยแต่ละประเภทมาอ้างถึง วิธีการค้น และแหล่งที่ใช้

4. ทดสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ดังนี้

4.1 ทดสอบแบบบันทึกข้อมูล จากเอกสารวิจัยส่วนบุคคลของนักศึกษาวิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร รุ่นที่ 38 และหลักสูตรการป้องกันราชอาณาจักรรุ่นที่ 8 ประจำปีการศึกษา 2538-2539 จำนวน 20 เล่ม

4.2 ทดสอบแบบสอบถามที่สร้างขึ้นกับนักศึกษาวิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร หลักสูตรการป้องกันราชอาณาจักร รุ่นที่ 38 และหลักสูตรการป้องกันราชอาณาจักรภาครัฐร่วมเอกชน รุ่นที่ 8 จำนวน 20 คน ที่ได้รายชื่อจากเอกสารวิจัยส่วนบุคคล ในข้อ 4.1

5. เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบบันทึกข้อมูลและแบบสอบถามเป็นเครื่องมือ ดังนี้

5.1 นำแบบบันทึกข้อมูลที่แก้ไขเรียบร้อยแล้ว มาบันทึกข้อมูลของเอกสารวิจัยส่วนบุคคลของนักศึกษาวิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร หลักสูตรการป้องกันราชอาณาจักรรุ่นที่ 39 และหลักสูตรการป้องกันราชอาณาจักรภาครัฐร่วมเอกชน รุ่นที่ 9 ประจำปีการศึกษา 2539-2540 จำนวน 172 เล่ม

5.2 ส่งแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วพร้อมกับสำเนารายการบรรณานุกรมของเอกสารวิจัยส่วนบุคคลให้แก่เจ้าของงานวิจัยจำนวน 172 คน ด้วยตนเองและทางไปรษณีย์

6. วิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีทางสถิติ โดยหาความถี่และค่าร้อยละ

7. นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

8. สรุปผลการวิจัย รายงานผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

เป็นแนวทางประกอบการพิจารณาคัดเลือก จัดหา จัดเก็บ รวมทั้งการบริการสิ่งพิมพ์รัฐบาลไทยของห้องสมุดวิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร ให้สอดคล้องกับสภาพการใช้ของนักศึกษาวิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร